

Oppsigelsen av dobbelmedlemskapsavtalen

TEKST

Joakim Solhaug
Eilert Ringdal

PUBLISERT 1. november 2005

Psykologforeningen har, i likhet med resten av Akademikerne, sagt opp avtalen som gjorde det mulig å være dobbeltmedlem av Forskerforbundet. Forskerforbundet meldte seg ut av Akademikerne hovedsakelig på grunn av uenighet om lønnspolitikken overfor staten. Akademikerne og Psykologforeningen ønsker mer lokal lønnsdannelse i staten, fordi vi mener at dette vil føre til en bedre lønnsutvikling for våre medlemmer.

Vår erfaring fra kommune- og helse-sektoren er at psykologene kommer bedre ut av lønnsforhandlingene etter at de har blitt flyttet ned til lokalt nivå. Her er det Psykologforeningen selv som fører forhandlinger med arbeidsgiveren.

Lønnsutviklingen for psykologer i helseforetakene er et eksempel. I de sentrale forhandlinger er det av større betydning hvem som har størst medlemsmasse (det vil i første rekke si LO), enn hvilket arbeidsmarked ulike grupper har. Lønn burde heller brukes lokalt for å rekruttere og beholde kompetansen som trengs, og til å belønne innsats. LO, og i stor grad YS og Unio, mener størstedelen av lønnstilleggene skal fordeles sentralt, og med de største prosentvise tilleggene for dem som tjener minst. Med andre ord at våre medlemmer får mindre enn andre grupper.

Så lenge vi hadde dobbeltmedlemskapsavtalen, merket ikke dobbeltmedlemmene altfor mye til Psykologforeningen som interesseorganisasjon. Dette var naturlig, ettersom avtalen nettopp innebar at Forskerforbundet, mot overføring av en del av kontingenten, overtok ansvaret for å føre forhandlinger og ta seg av andre saker om medlemmenes lønns- og arbeidsvilkår. Psykologforeningen vil nå igjen gå inn og ivareta alle våre medlemmers interesser i forskningssektoren. Dette gjelder både forhandlinger om lønns- og arbeidsvilkår og de faglige interessene.

Dette betyr at Akademikerne og Psykologforeningen nå selv vil stå for arbeidet istedenfor å betale Forskerforbundet for å gjøre det. Vi oppretter Akademiker-samarbeid der det er hensiktsmessig, både sentralt og lokalt. Vi beklager at Forskerforbundet har valgt å gå ut av det akademiske fellesskap.

Psykologforeningen mener at lønnsnivået for psykologer i forskning og undervisning må sees i sammenheng med lønnsnivået for psykologer i andre sektorer. Derfor argumenterer vi for lønnsøkninger for våre medlemmer i forskningssektoren. Psykologer som blir stipendiater, får dårlig avlønning sammenlignet med hva de kunne

ha fått i helsevesenet, hvor minstelønningene for psykologer er 340 000–360 000, mens spesialister stort sett har en minstelønn på 430 000–450 000. Vi vet at psykologer med spesialistkompetanse til og med har blitt ansatt som stipendiater (kode 1017) i lønnsstrinn 39, det vil si kr 292 000.

Vi og de andre Akademiker-foreningene vil arbeide mer med vilkårene for forskning og undervisning generelt i tiden fremover, og forhåpentligvis også i et godt samarbeid med Forskerforbundet. Vi har fortsatt mange felles interesser, selv om Forskerforbundet har valgt å gå ut av Akademikerne.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 11, 2005, side

TEKST

Joakim Solhaug

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen